

I anledning af Schillers 259. fødselsdag: Vestens dybe moralske krise, eller hvorfor vi har brug for en renæssance inden for den klassiske kultur!

Af Helga Zepp-LaRouche

Det er typisk for vor tids kortsigtede tankegang, at BDI (Bundesverband der Deutschen Industrie) for tiden er bekymret over, at der foregår en "systemkonkurrence" mellem "vor egen model med det åbne marked og Kinas statsstyrede økonomi". Mulighederne for økonomisk udveksling bør nok udnyttes, men afhængigheden af det kinesiske marked bør formindskes, så at selv mulighederne for kortfristede konkurrencefordele fuldkommen ignoreres. Og sidstnævnte hænger ikke mindst sammen med de fremtidige arbejdskræfters menneskelige egenskaber, altså hos nutidens børn og unge. Vesten befinder sig set fra dette synspunkt i en dyb kulturel krise, der netop er resultatet af de "vestlige værdier", der angiveligt skulle gøre os absolut overlegne i forhold til andre kulturområder.

13 døde og adskillige sårede under et skyderi i en bar i Thousand Oaks i Californien, hvor Ian David Long, en veteran fra US Marine Corps, gik amok, er blot det seneste eksempel på et endeløst mareridt i USA, der fortsætter så godt som dag for dag. I 2015 var der 209 masseskyderier, i 2017 allerede 346, og i dette år foreløbigt over 300 – og der er allerede folk, der med nød og næppe har undsluppet 2 sådanne rædselssituationer. De liberale medier er hurtige til at finde de påståede ansvarlige: Den nationale riffelassociation (NRA)

og den anden tilføjelse til den amerikanske forfatning, nemlig retten til at bære våben. Men denne forklaring dækker ikke alle de andre udtryk for forråelse, først og fremmest hos yngre børn. Her skal jeg blot som eksempel nævne det tilfælde fra Florida, hvor en 16-årig kvalte sin moder, fordi han ikke brød sig om hendes kritik af hans karakterer i skolen, for derefter at køre hende i en trillebør til en varevogn og videre til en kirke i nærheden, hvor han begravede hende under et ildsted. Med hjælp fra 2 venner iscenesatte han derefter et indbrud og foretog så i følge sine egne ord et "grammyvindende opkald til 911" det gængse nødopkaldsnummer i USA. Sådanne "rå forbrydelser" finder ikke udelukkende sted på den anden side af Atlanten. I Berlin blev en tiårig for kort tid siden voldtaget på en klasses tur af en anden tiårig. To elleveårige holdt offeret fast, medens to andre elever kikkede på.

Naturligvis har der altid forekommet chokerende tilfælde på kriminel adfærd, men ingen kan bestride, at selv mindre børns uhindrede tilgang til alle former for vold og pornografi på internettet sammen med en tilsvarende manglende opdragelse, der skulle give dem en indre moralsk dømmekraft, har ført til en katastrofal forråelse. Følgen er et helt fordærvet menneskesyn, især i forhold til kvinder og seksualitet. Og medtager man desuden de tilfælde, hvor et overdrevent forbrug af videospil har medført et mere eller mindre autistisk socialt forhold, så tegner der sig et meget negativt billede for de kreative muligheder hos en ikke ringe del af den næste generation. Foreningen for Dannelse og opdragelse (VBE) udsendte for nylig "i anledning af forråelsen af omgangsformerne og aktuelle hændelser som den for nylig i Chemnitz" en rundspørge om forældres og læreres syn på opdragelse og værdier i Tyskland. Over 90 % af begge grupper hævdede, at de fandt disse ting meget vigtige, men at det knob med virkeliggørelsen af dem. Andre rundspørger fremhævede, at volden mod lærere havde nået et skræmmende omfang. Lærere udsættes tiltagende for skældsord, trusler og angreb. Rundspørgerne viste, at "tonen i samfundet er blevet mere rå,

sproget forrået, konflikter eskaleres tiere og lettere, og at autoriteter ikke anerkendes mere. Der er tale om et "fænomen i hele samfundet" og det drejer sig ikke kun om mennesker med indvandrerbaggrund.

Om det drejer sig om veteraner, der lider af posttraumatisk stresssyndrom efter krigstjeneste i Mellemøsten – i USA begår en veteran selvmord hvert 65. minut – eller om det skyldes de virtuelle oplevelser under voldelige videospil eller såkaldt underholdning, så er i begge tilfælde tærsklen for voldsudøvelse sænket bekymrende helt ned til drab på andre mennesker. Og selv om denne udvikling længe har været åbenlys, foretager man sig intet i et samfund, der holder på sine "liberale værdier" og siger "alt er tilladt", for at stoppe dette styrt ned i grænseløst forfald.

I fuldstændig modsætning dertil har Kina for nylig forbudt hip-hop-musik og banale quiz-shows, eftersom schlager-teksterne giver et nedværdigende kvindebillede, og fordi showene forhindrer tilskuernes kreativitet. Endnu vigtigere: Præsident XI Jinping understregede for nylig i et brev til otte professorer på det Centrale Akademi for Skønne Kunster (CAPA) den overordentlige vigtighed af en æstetisk opdragelse for en sund opvækst hos den kinesiske ungdom, både i fysisk, men også i åndelig henseende. Den æstetiske opdragelse spiller en afgørende rolle i udviklingen af en skønnere ånd, den fylder de studerende med kærlighed og fremmer skabelsen af store kunstværker.

I Kina går betydningen af en æstetisk opdragelse tilbage til Konfucius, men også i nyere historie har betydende lærere og opdragere anvendt denne metode med henblik på den moralske forædling hos elever og studerende. Een af den moderne æstetiks grundlæggere, Wang Gouwei fra Qinghua-instituttet for Æstetiske Studier, hengav sig til udforskning af den menneskelige elendighed, der i følge ham opstod af begæret. Begærligheden gør menneskene ulykkelige, får dem til at ville eje ting, hvad der kan føre til tvangsmæssig adfærd og ved tab

af den ønskede genstand til indre ulykke og ydre sociale problemer. Er der så en vej til at overvinde denne begærlighed? Ja, siger Wang Gouwei, det er skønheden. Et lignende synspunkt var den tidligere rektor for Pekings Universitet, Cai Yuanpei, kommen til, der i en afhandling fra den 10.maj 1919 skrev: "Jeg tror, at roden til vort lands problemer ligger i den kortsynethed hos så mange mennesker, der får dem til at stræbe mod hurtigere succes eller hurtigere penge uden en højere moralsk tankegang. Den eneste medicin herimod er en æstetisk tankegang."

I den samme filosofiske tradition skrev Zhu Guangjian i sit skrift "Æstetik forklaret", at samfundets problemer lå i, at de fleste menneskers hjerter var slette. For at rense hjerterne må man kultivere ånden og sjælen, sætte sig højere og renere mål end bare at blive rig, have smukke klæder eller en høj stilling inden for regeringen. For at rense et menneskes ånd må man først forskønne dets liv. Hele Friedrich Schillers samlede værker er viet til denne opgave: forædlingen af mennesket gennem en æstetisk opdragelse. Men først og fremmest i sine Æstetiske Breve, som han havde skrevet som reaktion på Jakobinernes terror under rædselsperioden i Den franske Revolution. Her beskæftigede han sig med spørgsmålet om, hvorfra en forædling af menneskene kunne komme, når regeringerne er korrupte og masserne forråede. Ene og alene den store klassiske kunst ville være i stand dertil, fordi den indeholdt den ufejlbarlige nøgle til menneskesjælens højeste rørelser og overhovedet kunne opstille det højeste ideal for det menneskelige. I forordet til "Bruden fra Messina" udtalte Schiller, at den store klassiske kunst vækkede en kraft i menneskesjælen, der også varede ved, efter at kunstoplevelsen var ovre.

Hvis Vesten fortsætter som før med sin kultur, hvor "alt er tilladt", så står det allerede klart, hvem der kommer til at vinde den "systemkonkurrence" som BDI taler om. For Kina gør enormt meget for at bringe sin 5000 år gamle kultur ud til

flest muligt af sine borgere, og Xi Jinping er personligt optaget af, at udbrede den konfucianske filosofi i alle samfundets porer. Vi i Vesten har i hvert fald et kæmpe problem, fordi vi på grund af Kongressen for Kulturel Frihed, på grund af Frankfurter-Skolen og på grund af det af 68-erne fremkaldte adfærdsmønster allerede har flere generationer, der bevidst har rettet sig imod idealerne fra vor klassisk-humanistiske tradition. Men trods det vil det kun være muligt at overvinde den kulturelle og moralske krise, dersom vi vender tilbage til idealerne hos Nikolaus af Kues, Leibniz, Lessing, Schiller og von Humboldt, Bach og Beethoven – for blot at nævne nogle få – og videregive dem til de nuværende og kommende generationer. De, kære læser, kan ikke fejre Schillers 259. fødselsdag på nogen bedre måde end ved at melde Dem ind i Schiller-Instituttet.